

[Aksel Møller.]

[H. C. Hansen]: Hvad betaler det i øjeblikket?). I øjeblikket slet ingenting — selvfølgelig; det har den højtærede minister og hans parti sørget for gennem årene. Men nu skulle dette altså betyde en væsentlig fremgang? Ja, selvfølgelig; det betyder, at det kommer til at betale mange gange mere end før, men det er stadigvæk det eneste foretagende i dette land med sådanne kapitalforhold, med et sådant overskud, som slipper med næsten ingen skat, for 800 000 kr. er i denne forbindelse næsten ingen skat. Det er her hemmeligheden ligger i helé diskussionen.

Når det ærede medlem står op og siger: ja, men købmænd og brugsforeninger bliver beskattet ligeligt, ja, da er det højst sandsynligt, at de kommer til at bære relativt samme skattebyrde. Men hvad er det, der muliggør det for brugsforeningerne stadigvæk på ubillig vis at konkurrere med købmændene? Det er at de får dividenden fra dette beskyttede brugsforeningsforetagende. Den dividende, brugsforeningerne her i landet har udbetalt til deres kunder i de senere år, er praktisk talt krone efter krone det beløb, de har modtaget selv i dividende fra de store produktionsmaskinerier i brugsforeningsform længere bagved fronten. Derfor synes jeg ikke, det ærede medlem hr. Anker Lau burde have afstået sin politiske frihed for så ringe resultater, som der her er tale om.

Et andet argument, som forekommer mig aldeles meningsløst, er det, som det ærede medlem hr. Funck Jensen og også det ærede medlem hr. Anker Lau fremsatte, at man kunne være ængstelig for ved en dybtgående ligelig beskatning at komme i den situation, at brugsforeningerne krævede skattepligten af sig ved at nedsætte deres priser. Hvis brugsforeningerne er i stand til, under lige vilkår i konkurrencen med handelen, at sætte deres priser ned under den private handlendes, er det min opfattelse, at brugsforeningerne har sejret, og så skal de også have lov til at nyde sejren. Kunststykket er ikke at finde frem til en lovgivning, der forhindrer, at der kan ske et prisfald, forhindrer, at konkurrencen kan bryde igennem med den følge, at priserne bliver lavest mulige, men forudsætningen må være, at konkurrencen finder sted på et reelt og sobert grundlag, hvor de forskellige foretagender bærer den samme byrde.

Vi får jo en anden behandling af denne sag, og så bliver der formentlig lejlighed til at følge disse synspunkter op. Jeg bryder

mig ikke spor om bemærkningen om, at det konservative folkeparti gennem mig prøver på at sikre sig politisk fordel — ikke spor. Disse argumenter har jeg hørt blive slynget rundt i denne sal fra alle mulige sider, og de har forlængst ophørt at gøre indtryk på mig. Det afgørende for mig er, at man har lavet en ordning sammen med det ærede medlem hr. Laurits Pedersen i venstre og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i det radikale venstre, som har været den rene manna i skødet på den højtærede finansminister, men for den frie private handel har det sandelig ikke været nogen interessant og opbyggelig gerning at være vidne til.

Den højtærede finansminister gjorde nogle bemærkninger om mine indvendinger mod hans økonomiske politik. Det meste af det kommer jeg til at lade ligge ved denne lejlighed. Ministeren spurgte, om den yderligere nedsættelse af skatten, som jeg har efterlyst, ikke vil være inflationsskabende. Det vil den være, hvis den gives som en politik, der giver afkald på indtægter, men det vil den ikke være, hvis det er en politik, der tilvejebringer provenu ved at give afkald på udgifter; og hvis man afskaffede tilskudsordningerne eller påbegyndte deres afvikling, ville man uden at skabe inflation i dette land udover det status quo, der vil være i det givne øjeblik, kunne benytte de derved frigjorte midler til skatnedsættelse. Der vil intet ske i den retning, som den højtærede minister frygter.

Den højtærede minister siger, at han ikke på forhånd er sympatisk stemt overfor vore tanker om tilskudsordningerne. Den højtærede minister skylder os en redegørelse, som vi forhåbentlig får i udvalget, udarbejdet på grundlag af den skitse, vi fremlagde i sidste samling. Jeg synes, at den højtærede minister, som på forhånd ikke er sympatisk stemt overfor det, dog burde vente med at tage endeligt standpunkt, indtil vi har haft lejlighed til at se den saglige udredning, den højtærede minister og hans embedsmænd kan præstere i denne sag.

Det, der har glædet mig mest i debatten på det sidste, har været forventningen om, at vi nok skulle nå til enighed. Men vi vil ikke støtte den højtærede minister i tillægsskatten, ikke i skatteforhøjelsen, vi vil støtte ham i en skatnedsættelse indenfor de finansielle rammer, der er mulighed for.

Jeg slutter mig ganske til det ærede medlem hr. Edvard Sørensen i de ord, han fremsatte med hensyn til forventede forsvarsudgifter; for vort vedkommende er det